

WICEPRZEWODNICZĄCY
OGÓLNOPOLSKIEGO POROZUMIENIA
ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
PIOTR OSTROWSKI

OPZZ/PO/ 2 /2018

MRP1PS

Warszawa, 12 lipca 2018 r.

Pan

Stanisław Szwed

Sekretarz Stanu

w Ministerstwie Rodziny, Pracy
i Polityki Społecznej

Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 12 czerwca 2018 roku (DPR.V.02101.1.7.2108.AG), przy którym przekazano, z prośbą o zgłoszenie ewentualnych uwag, projekt rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w niektórych państwowych jednostkach budżetowych, w imieniu Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, wyrażam następującą opinię.

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych negatywnie opiniuje przedmiotowy projekt rozporządzenia oraz zgłasza poniższe uwagi.

Należy podkreślić, że od wielu lat wzrost płac w OHP nie odpowiada potrzebom rynku pracy oraz nie gwarantuje jak najlepszej realizacji zadań na rzecz młodzieży korzystającej ze wsparcia oferowanego przez OHP. Jest co do zasady wymuszany wzrostem minimalnego wynagrodzenia za pracę. Uwzględniając dodatkowo stawiane przed pracownikami OHP wymagania, takie jak: wyższe wykształcenie o odpowiednim profilu, fachową wiedzę oraz umiejętności w zakresie psychologii, metodyki pracy z grupą oraz dydaktyki, warto zauważyć, że coraz trudniej znaleźć pracowników spełniających powyższe kryteria, ponieważ z OHP odchodzą osoby o dużym doświadczeniu, które zastępują osoby młode, wchodzące dopiero na rynek pracy. Aby ustawodawca mógł oczekiwać spełnienia przez kadrę OHP ww. oczekiwań, powinien zagwarantować wynagrodzenie na poziomie co najmniej o 500 zł wyższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę oraz doprowadzić do wyłączenia poszczególnych składników wynagrodzenia np. dodatku stażowego czy funkcyjnego z kategorii minimalnego wynagrodzenia za pracę.

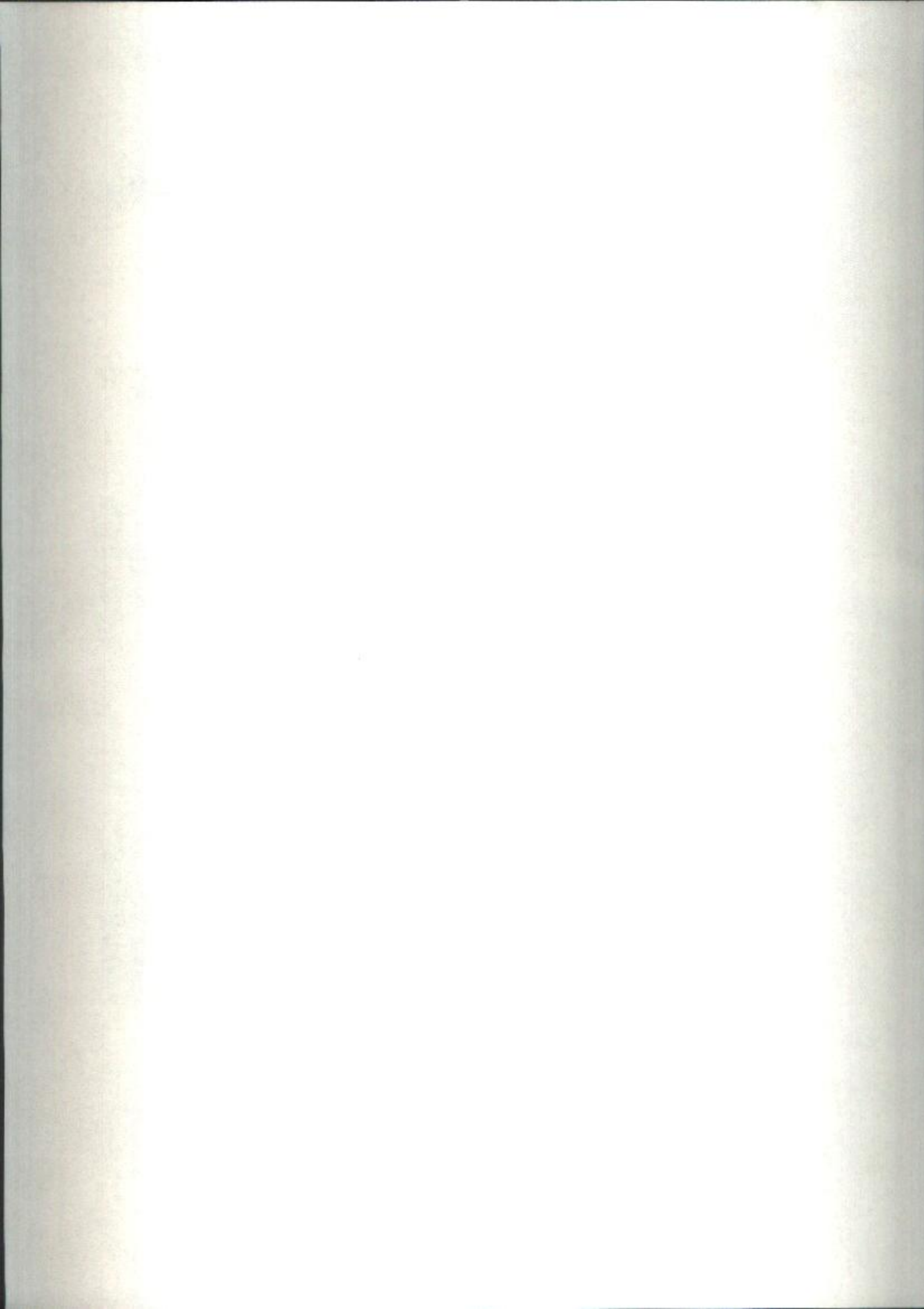
W ocenie OPZZ rząd chwali się dobrymi wynikami gospodarczymi, wzrostem dochodów podatkowych, niskim bezrobociem, ale nie chce zwiększyć płac pracowników OHP o niskich dochodach. Tymczasem wynagrodzenia w OHP należą do najniższych w sferze budżetowej. Mimo wielokrotnych interwencji OPZZ płace w OHP są od wielu lat zamrożone. Obecnie prognozuje się zwiększenie budżetu OHP w zakresie funduszu płac na 2019 rok o 10 mln zł. Jeśli tak się stanie, $\frac{3}{4}$ tego funduszu zostanie przeznaczony na podniesienie minimalnej płacy pracownikom

OGÓLNOPOLSKIE POROZUMIENIE ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

00-924 Warszawa, ul. Kopernika 36/40

tel.: 022 551 55 05, fax: 022 551 55 09

e-mail: ostrowski@opzz.org.pl, www: <http://opzz.org.pl>

najmniej zarabiającym. W tym zakresie przedmiotowe rozporządzenie nie poprawi sytuacji ekonomicznej osób pracujących w OHP.

W uzasadnieniu projektowanego rozporządzenia zapisano, że podwyższenie miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego wynika z systematycznego podnoszenia wynagrodzeń w grupach najstabilniej zarabiających pracowników w jednostkach organizacyjnych OHP oraz dynamicznych zmian na rynku pracy. Tymczasem projekt zakłada, że w tabeli I – dla pracowników OHP – najniższe wynagrodzenie zasadnicze w I kategorii zaszeregowania nie wzrośnie. W pozostałych kategoriach wynagrodzenia te zostały podwyższone. Oznacza to, że projektodawca wbrew uzasadnieniu przedstawionego projektu, nie podwyższa wynagrodzeń w grupach najstabilniej zarabiających pracowników.

Według tabeli I warunek minimalnego wynagrodzenia za pracę spełniony jest dopiero od XV grupy zaszeregowania, przy czym zasadnym byłoby uwzględnienie, już na etapie prac legislacyjnych, planowanego na rok 2019 wzrostu płacy minimalnej do poziomu co najmniej 2220 brutto zł. Obecnie najniższa płaca w I kategorii zaszeregowania odpowiada poziomowi minimalnego wynagrodzenia za pracę z roku 2008 (1 126 zł), co należy ocenić negatywnie. Występuje zatem brak analogii w obecnym projekcie rozporządzenia, ponieważ stawki w dolnych grupach zaszeregowania nie osiągają płacy minimalnej.

Odnosząc się do tabeli grup zaszeregowania osobistego, zauważamy, że większość pracowników posiada stawki wynagrodzenia od dolnych wysokości grup zaszeregowania. Uwzględniając powyższe, proponujemy zmienić dolne wysokości stawek na wyższe, w taki sposób, aby osiągnęły one wysokość minimalnej płacy. W projekcie rozporządzenia zmieniono jedynie, przy nielicznych stanowiskach pracy, najniższe grupy zaszeregowania, co nie spowoduje zasadniczych zmian w wynagradzaniu, ponieważ stawki wynagrodzenia w tych grupach nie osiągają płacy minimalnej. Podnosi się natomiast grupy zaszeregowania dla stanowisk przy stawkach górnych. Grupy te nie są osiągalne dla przeciętnego pracownika, ponieważ większość osób zatrudniona jest na stawkach dolnych w grupach zaszeregowania osobistego. Wyższe grupy zaszeregowania przeznaczone są dla wyżej zarabiających pracowników. Zaproponowane zmiany nie są korzystne dla pracowników szeregowych i promują osoby, które mają wyższe płace. Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia spowoduje zatem sytuację, w której ci którzy dużo zarabiali, będą zarabiać jeszcze więcej. Nie uwzględniono natomiast potrzeb ekonomicznych kadry wychowawczej. Nie zostały także zmienione dodatki funkcyjne.

Zauważamy ponadto, że projekt rozporządzenia został przekazany do konsultacji społecznych w momencie, gdy zapowiedziana jest zmiana, z dniem 1 stycznia 2019 r., nazwy OHP na Państwowe Centrum Aktywizacji Młodzieży. Nasuwa się pytanie, dlaczego w projekcie rozporządzenia nie wprowadza się równocześnie zmian w zakresie najniższych uposażeń w OHP?

Biorąc pod uwagę powyższe, OPZZ negatywnie opiniuje przedmiotowy projekt regulacji prawnej.

Z poważaniem,

Prof. Ostrowski

